

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till
lagar om ändring av mervärdesskattelagen och om ändring
av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga
om mervärdesskatte- och accislagstiftningen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att i mervärdesskattelagen görs de ändringar som föranleds av ändringarna i Europeiska gemenskapens direktiv gällande mervärdesbeskattningen i fråga om internationell handel med el och gas.

Avsikten är att el samt gas som levereras genom naturgasnät beskattas i det land där köparen är etablerad eller i det land där elen eller gasen förbrukas. Bestämmelserna om gemenskapsintern varuhandel och export av varor skall inte tillämpas på försäljning av el eller av gas som överförs genom naturgasnät. Avsikten är att import av dessa nyttigheter från områden utanför EU skall befrias från mervärdesskatt. Tillhandahållandet av tillträ-

de till elnät eller naturgasnät, överföringen av el och gas i dem samt andra tjänster som direkt ansluter sig till dessa funktioner skall i regel beskattas i det land där köparen är etablerad. Om köparens hemort är belägen i en medlemsstat och köparen inte är näringsidkare skall beskattningen ske i Finland, om försäljaren är etablerad här.

Avsikten är att i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen görs de ändringar som följer av nämnda ändringar av mervärdesskattelagen.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2005.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Medlemsstaternas marknader för el och gas har efter att Europeiska unionens inre marknad skapades gradvis liberaliserats för att förbättra effektiviteten inom sektorn. Enligt direktiven gällande gemensamma regler för den inre marknaden för el och naturgas 2003/54/EG och 2003/55/EG (nedan direktivet för inre marknaden för naturgas) skall marknaden för el och gas öppnas helt och hållet senast i juli 2007. Liberaliseringen av dessa marknader innebär att avregleringen fortsätter i allt högre grad och att den gränsöverskridande handeln mellan medlemsstaterna ökar.

På den traditionella elmarknaden var de viktigaste elproducenterna, systemansvariga för överföringssystemet samt riksomfattande och lokala distributionsföretagen i de flesta medlemsstater nästan helt i statlig ägo. I allmänhet gällde detta huvudsakligen den nationella marknaden, där handeln idkades en-

bart inom landets gränser. Detsamma gäller i fråga om gasmarknaden.

Liberaliseringen av marknaderna har lett till att energimarknaden inte längre är enbart nationell, utan verksamheten har förvandlats så att den omspanner hela Europa. I och med detta har nya aktörer framträtt på marknaden, t.ex. elbörser, oberoende elproducenter, mäklare och försäljare. Statsbolagens monopolställning håller på att förändras till följd av privatisering och fusioner. I länder där liberaliseringen av marknaden är i full gång har ändringar konstaterats såväl i fråga om handelsmetoderna som på själva marknaden.

På grund av den fortlöpande liberaliseringen av försäljningen av gas och el förorsakar tillämpandet av det nuvarande mervärdesskattesystemet på gas- och elleveranser onödiga problem i synnerhet inom den gemenskapsinterna handeln. Nya marknader för även med sig nya problem, såsom beskattningen av överföringskostnaderna för el.

Om det system för mervärdesskatt som till-

lämpas i gemenskapen bestäms i rådets sjätte direktiv av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (77/388/EEG)(nedan sjätte momsdirektivet). Det fanns ett behov att ändra bestämmelserna i sjätte momsdirektivet beträffande leveransstället för el och gas för att säkerställa en lämplig och enkel beskattning samt för att göra verksamheten på den inre marknaden lättare i överensstämmelse med kommissionens mervärdesskattestrategi.

Europeiska gemenskapernas kommission lade den 5 december 2002 fram ett förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG med avseende på bestämmelserna om plats för leverans av elektricitet och gas; KOM(2002) 688 slutlig, Bryssel 5.12.2002, 2002/0268 (CNS). Europeiska unionens råd antog direktivet den 7 oktober 2003; rådets direktiv 2003/92/EG om ändring av direktiv 77/388/EEG i fråga om bestämmelserna om platsen för leverans av gas och el (nedan direktivet eller ändringsdirektivet).

2. Nuläge och de viktigaste förslagen

2.1. EG-lagstiftningen

Beskattningsstat för el- och gasleveranser

I det nuvarande sjätte momsdirektivet finns inte någon särskild bestämmelse om platsen för leverans av el eller gas, dvs. om beskattningsmedlemsstaten. Enligt artikel 5.2 i direktivet skall elektrisk ström, gas, värme, kyla och liknande betraktas som materiell egendom, dvs. varor. Platsen för leverans av dem bestäms sålunda enligt artikel 8 om platsen för leverans av varor. Platsen för leverans av en vara som skickas eller transporteras är den plats där varan befinner sig när sändningen eller transporten påbörjas. Om det inte är fråga om en vara som transporteras, är platsen för leverans den plats där varan befinner sig vid tidpunkten för leveransen.

Varor som transporteras till en annan medlemsstat omfattas dessutom av särskilda bestämmelser om gemenskapsintern varuhandel. Under vissa förutsättningar anses köpa-

ren utföra ett skattepliktigt gemenskapsinternt förvärv i den stat där transporten av varorna avslutas eller i köparens registreringsland. Den gemenskapsinterna försäljning som motsvarar det gemenskapsinterna förvärvet i det land där transporten inleds är skattefri. Dessa bestämmelser tillämpas inte när det är fråga om distansförsäljning till köpare som kan jämföras med privatpersoner. I fråga om distansförsäljning betalar säljaren beroende på försäljningsbeloppet skatt antingen i den stat där transporten inleds eller där den avslutas.

Försäljning av varor som transporteras utanför gemenskapen, dvs. exporteras, är skattefri. På motsvarande sätt är import av varor från stater utanför gemenskapen i regel skattepliktig.

Bestämmelserna om beskattning av internationell handel med varor baserar sig således i hög grad på var varorna finns fysiskt samt på lokalisering av transporten.

Betydelsen av på vilket sätt beskattningsstaten för el och gas fastställs kommer att accentueras i och med att den gränsöverskridande handeln med el och gas ökar på de avreglerade marknaderna. I fråga om el och gas är det synnerligen svårt att fastställa leveransplatsen. De fysiska el- och gasströmmarna motsvarar inte alltid direkt det avtalsförhållande som ingåtts mellan säljaren och köparen. Dessutom är de privaträttsliga bestämmelserna i medlemsstaterna olika och därför skiljer sig även de bestämmelser som tillämpas i fråga om fastställandet av leveranstidpunkten och -stället från varandra, vilket har kunnat leda till att bestämmelserna i direktivet tillämpas på olika sätt.

När man utgår från att försäljning av el och gas är leverans som inbegriper sändning eller transport skall på den tillämpas bestämmelserna om gemenskapsintern varuhandel, om de förutsättningar som hänför sig till köparen och säljaren uppfylls. Detta är problematiskt eftersom den som idkar gemenskapsintern försäljning skall förete tillräckliga bevis på transport till en annan medlemsstat för att bli befriad från skatt. Framläggandet av bevis på traditionellt sätt genom transportdokument är i regel svårt eftersom el inte transporteras med vanliga transportmedel. Problemen blir ännu mer invecklade om el eller gas säljs ge-

nom kedjetransaktioner.

Av de orsaker som nämns ovan var det nödvändigt att ändra bestämmelserna om platsen för beskattning av el och gas i sjätte momsdirektivet på så sätt att de säkerställer den faktiska inre marknaden för el och gas. I de nya bestämmelserna beaktas den speciella karaktären av el och gas, eftersom den är den viktigaste orsaken till att de nuvarande beskattningsreglerna i fråga om leverans mellan aktörer i olika medlemsstater inte kan tillämpas på behörigt sätt. Genom direktivändringen slopades i fråga om dessa leveranser en av grundprinciperna för mervärdesbeskattningen av varor, dvs. principen om att beskattningen sker på den plats där varorna de facto befinner sig.

I de nya direktivbestämmelserna separeras leveranser av gas eller el till skattskyldiga återförsäljare från andra leveranser.

Enligt direktivet skall all leverans av gas genom naturgasnät eller av el till en skattskyldig återförsäljare beskattas på den plats där köparen har etablerat sin rörelse eller har det fasta driftstället för vilket gasen eller elen levereras. För att förenkla beskattningen har detta kopplats samman med obligatorisk omvänd skattskyldighet för medlemsstaterna, dvs. att köparen är skyldig att betala skatt då säljaren inte har etablerat sig i den beskattningsstat där köparen registrerat sig som mervärdesskattskyldig. I dylika situationer behöver säljarna inte registrera sig i andra medlemsstater.

När företag som är verksamma inom EU säljer el till kunder utanför EU skall platsen för leverans enligt de nya bestämmelserna vara belägen utanför gemenskapen. Sådana transaktioner beskattas således inte inom EU. Beträffande skattefrihet för sådana transaktioner ställs, i motsats till vad som gäller i fråga om exportförsäljning av andra varor, inte några andra villkor än att det skall läggas fram bevis på att köparens etableringsort är belägen utanför EU. För försäljning till en annan återförsäljare som är etablerad inom EU skall däremot uppbäras mervärdesskatt i den medlemsstat där köparen är etablerad. Även i fråga om beskattningen av sådan försäljning är det nödvändigt att förete bevis enbart i fråga om det land där köparen har etablerat sig.

Försäljning av el samt av gas som transporteras i naturgasnät till andra än skattskyldiga återförsäljare skall enligt de nya bestämmelserna beskattas i den stat där kundens faktiska användning och förbrukning av elen eller gasen äger rum. På så sätt säkerställer man att försäljningen beskattas på platsen för den faktiska förbrukningen, eftersom energiförbrukningen inte alltid äger rum i slutförbrukarens etableringsstat. Syftet med mervärdesbeskattningssystemet är ju uttryckligen att de skatter som flyter in kommer den medlemsstat till godo där varorna slutligen konsumeras. I ingressen till ändringsdirektivet konstateras att den plats där en vara används och förbrukas i regel är den plats där kundens mätare är belägen. Om köparen de facto inte förbrukar alla varor anses de icke-förbrukade varorna enligt direktivet ha förbrukats i det land där köparen är etablerad.

Det föreslås att den obligatoriska omvända skattskyldigheten även skall gälla dessa leveranser, om köparen har registrerat sig som mervärdesskattskyldig i beskattningsstaten och säljaren inte har etablerat sig där. När köparen är en privatperson eller någon annan aktör som inte har registrerat sig, skall säljarna sålunda registrera sig i beskattningsstaten. Medlemsstaterna kan dock redan med stöd av den gällande bestämmelsen tillämpa omvänd skattskyldighet även i större utsträckning.

De nya bestämmelserna gäller leveranser av el genom kabel och av gas i naturgasnät. Enligt artikel 1.2 i gasdirektivet skall direktivets bestämmelser om naturgas, inbegripet kondenserad naturgas, även gälla biogas och gas från biomassa samt andra typer av gas om det är tekniskt möjligt och säkert att tillföra dessa gaser till systemet för naturgas och att transportera dem där. De nya mervärdesskattebestämmelserna tillämpas på motsvarande sätt. På gas som säljs i behållare tillämpas även framöver de gällande skattebestämmelserna. Reformen gäller inte heller de andra immateriella tillgångar som nämns i artikel 5.2 i sjätte momsdirektivet eftersom handel med dem inte förekommer i någon nämnvärd utsträckning mellan medlemsstaterna.

Import av el och gas

Sådan gränsöverskridande handel med energi mellan två länder som sker i slingformade nät vilka sammanlänkar den europeiska kontinenten leder inte enbart till energiflöden mellan dessa länder. Enligt de fysikens lagar som reglerar elflödet flödar en del av överskottselen genom andra länder, även länder som inte hör till Europeiska gemenskapen. Eftersom elströmmarna mäts vid gränserna bör de enligt sjätte momsdirektivet leda till beskattning av import, fastän den leverans som ligger till grund för importen och elströmmarna nödvändigtvis inte har samband med varandra.

Enligt de nya regler som gäller platsen för leverans av el och gas skall el- och gasleveranser från företag i tredjeländer till distributörer i EU och slutförbrukare i samtliga fall beskattas i EU. Utan en ändring av importbestämmelserna kommer importen att dubbelbeskattas. För att undvika detta har genom ändringsdirektivet import av gas genom naturgasnät och av el befriats från mervärdesskatt.

Överföring av el och gas

Leveransen av el och gas sker i nät, till vilka nätinnehavarna tillhandahåller tillträde. Den avgift som nätinnehavarna uppbär för tjänsten betraktas i mervärdesskattningen som vederlag för en tjänst.

När en avgift uppbärs av en aktör som inte är etablerad i landet, skall i mervärdesskattningen avgöras i vilken stat tjänsten anses ha utförts, dvs. var den skall beskattas. Om denna avgift betraktas som en avgift som tas ut för en gemenskapsintern transporttjänst, skall mervärdesskatten betalas i den medlemsstat där aktören har ett identifieringsnummer för mervärdesskatt. Om det däremot anses att avgiften uppbärs för tillträde till ett eldistributionsnät föreslås att beskattningssorten är det land där nätinnehavaren är etablerad. I vissa medlemsstater har man ansett att det är fråga om en avgift som uppbärs för användning av en kabel och att den skall beskattas som en tjänst som hänför sig till fast egendom på den plats där kabeln finns.

Ovissheten om vilken bestämmelse gällande platsen för tillhandahållande av tjänster som skall tillämpas kan förorsaka tolkningskillnader och därigenom leda till dubbelbeskattning eller till utebliven beskattning. I syfte att harmonisera och förenkla beskattningen har tillträdet till el- och gasnät, den transport eller överföring som sker i dem samt andra tjänster som direkt hänför sig till nämnda funktioner omfattats av tillämpningsområdet för artikeln gällande leveransplatsen för immateriella tjänster. När dessa tjänster tillhandahålls kunder som är etablerade i tredjeländer eller till sådana näringsidkare som är etablerade i gemenskapen men inte i samma land som leverantören, skall platsen för tillhandahållandet sålunda vara den stat där kunden är etablerad. När försäljningen riktas till privatpersoner eller med dem jämförbara aktörer som har hemort i EU skall huvudregeln för platsen för tillhandahållandet av tjänster i sjätte momsdirektivet tillämpas, dvs. tjänsten skall beskattas i den medlemsstat där säljaren är etablerad.

2.2. Lagstiftningen i Finland

Finlands el- och naturgasmarknader

Reformeringen av elmarknaden i Finland och marknadens öppnande för konkurrens började 1995 då elmarknadslagen (386/1995) trädde i kraft. Öppnandet har framskridit steg för steg. Idag kan alla elanvändare fritt köpa el av vilken elförsäljare som helst.

I Finland finns för närvarande ca 120 elproducerande företag och inemot hundra elförsäljare. Minutförsäljarna av el är i regel lokala försäljnings- och distributionsföretag som säljer el som de själva producerat eller som de köpt på partimarknaden. Även sådana elförsäljare och eldistributörer som är oberoende av de traditionella elbolagen har trätt in på elmarknaden.

Som en följd av liberaliseringen av marknaderna har även uppstått en särskild handelsplats, en nordisk elbörs. Handeln på elbörsen drivs av börsens medlemmar, dvs. elproducenter, elbolag och industriföretag från Finland, Sverige, Danmark, Norge och vissa andra länder. Börsens marknadsområde är indelat i geografiska anmälningsskilda områden,

där Finland är ett anmälningssområde. När ett bud läggs skall parten anmäla vilket anmälningssområde budet gäller. Bud kan läggas endast på sådana områden där parten har en produktions- eller förbrukningsplats. Börsen är alltid part i köpet och sålunda genomförs elförsäljningen inom ramen för mervärdes-skattelagstiftningen såväl av det företag som säljer el på börsen som av börsen. Också el-terminer, som inte leder till fysisk leverans av el, är föremål för börshandel.

Enligt elmarknadslagen avses med elnäts- verksamhet att mot vederlag ställa elnät till förfogande för dem som behöver elöverföring och andra nättjänster. Med elöverföring avses transport av el i elnätet mellan parterna i elhandel. Ett distributionsnät är ett elnät vars nominella spänning är lägre än 110 kilovolt. Ett eldriftsställe ansluts till ett distributionsnät genom ett anslutningsavtal mellan distributionsnätsinnehavaren och ägaren eller innehavaren av ett eldriftsställe. Med eldriftsställe avses i regel en fastighet eller byggnad. En elanvändare är ofta någon annan än den som ingår ett anslutningsavtal. Genom ett elnätssavtal mellan nätsinnehavaren och en elanvändare avtalas om elöverföring via nätet och annan nättjänst i anslutning till detta.

Fingrid Abp svarar för elöverföringen i stamnätet och äger utöver det stamnät som behövs för högspänningsöverföring även anslutningsledningarna över gränsen till Sverige, Norge och Ryssland. Förbindelser till utlandet handhas i liten utsträckning även av enstaka företag. De transmissionsledningar på 110 volt som inte hör till stamnätet bildar regionnät eller har en nära anslutning till distributionsnätet. Stamnätsinnehavare tar ut en särskild överföringsavgift för elleveranser till eller från områden utanför den gemensamma nordiska marknaden.

De regionala distributionsbolagen svarar för elöverföringen i distributionsnätet. Ett nättillstånd för distributionsnätsinnehavare ger ensamrätt att bygga ut distributionsnätet inom ett geografiskt avgränsat ansvarsområde. Nätsinnehavarna omfattas av skyldighet att utveckla nätet, ansluta eldriftsställen och produktionsanläggningar till nätet samt överföra el. Överföringspriset får inte bero på av vilken elförsäljare en distributionsnätskund

köper sin el. Kunden betalar en överföringsavgift som omfattar hela överföringskedjan inom landet till den nätsinnehavare, vars nät han har anslutit sig till. I bokföringen skall nätverksamheten särredovisas från elföretagets övriga verksamhet.

I Finland har EG:s direktiv för inre marknaden för naturgas genomförts genom naturgasmarknadslagen (508/2000) som trädde i kraft år 2000. Direktivet tillåter undantag för Finlands del i fråga om öppnandet av marknaderna så länge som Finland endast har en egentlig gasleverantör och eftersom Finland inte har förbindelse till något annat EU-lands gasnät. I Finland har öppnats endast en andrahandsmarknad för naturgas och också den endast för parter som uppfyller vissa krav. För handel på andrahandsmarknaden har inrättats en marknadsplats. Den naturgas som används i Finland importeras från Ryssland. Importör och partiförsäljare i Finland är Gasum Ab. Tills vidare har det inte funnits någon annan internationell naturgashandel i Finland. I motsats till andra europeiska länder är andelen försäljning av naturgas genom distributionsnät av hela försäljningen av naturgas i Finland obetydlig, endast cirka fem procent.

Enligt naturgasmarknadslagen är naturgasnätverksamhet affärsverksamhet där nätsinnehavaren mot vederlag överför naturgas i ett överförings- eller distributionsnät samt producerar andra tjänster i anslutning till dessa nät. Med naturgasöverföring avses transport av naturgas i ett överförings- eller distributionsnät mellan parter i naturgashandel.

Nätverket av naturgasrör täcker de sydöstra och södra delarna av Finland. Rörsystemet för naturgasöverföring ägs och opereras av Gasum Ab. Naturgas levereras från överföringsnätet till användarna eller lokala försäljnings- och distributionsbolag. De lokala naturgasdistributionsbolagen äger och underhåller de distributionsrörssystem för naturgas genom vilka naturgasen distribueras för regional förbrukning. I Finland finns ca 30 lokala distributionsbolag. Innehavarna av nättillstånd är skyldiga att utveckla nätet, ansluta drifts- och upplagringsställen för naturgas och behandlingsanläggningar för kondenserad naturgas till nätet samt i begränsad utsträckning överföra naturgas. I bokföringen

skall naturgasnätverksamheten särredovisas från den övriga verksamheten.

Gällande bestämmelser i mervärdesskattelagen

Enligt 17 § i mervärdesskattelagen avses med vara materiella föremål samt elektricitet, gas, värme, kyla och andra med dem jämförbara energinyttigheter. Med försäljning av vara avses överlåtelse av äganderätten till en vara mot vederlag. På försäljning av el och naturgas tillämpas de vanliga bestämmelserna om försäljning av varor. På handeln med el och gas tillämpas sålunda de allmänna bestämmelserna om försäljningsland för varor, dvs. bestämmelserna om under vilka förutsättningar försäljningen anses höra till tillämpningsområdet för den finska mervärdesskattelagen. På motsvarande sätt tillämpas bestämmelserna om gemenskapsintern handel på den el- och gashandel som bedrivs mellan medlemsstaterna och bestämmelserna om import och export på den övriga utrikeshandeln.

På försäljning av el och naturgas tillämpas den allmänna bestämmelsen om försäljningsland i 63 § i mervärdesskattelagen, enligt vilken en vara som skall transporteras till köparen har sålts i Finland om den finns här i landet när säljaren eller någon annan inleder transporten.

Enligt beskattningssystemet för gemenskapsintern varuhandel är försäljning av varor i den stat där transporten av varor inleds under vissa förutsättningar skattefri och motsvaras av skattepliktigt gemenskapsinternt förvärv som görs i den medlemsstat där transporten avslutas. Med ett gemenskapsinternt varuförvärv avses ett förvärv mot vederlag av äganderätten till ett löst föremål, om säljaren, köparen eller någon annan för deras räkning transporterar föremålet till köparen från en medlemsstat till en annan. För att det skall vara fråga om gemenskapsinternt förvärv och skattefri gemenskapsintern försäljning skall dessutom de i lagen angivna kraven på köpare och säljare uppfyllas. Dessa bestämmelser tillämpas inte på försäljning till privatpersoner och med dem jämförbara aktörer. I normala fall är en förutsättning för skattefri gemenskapsintern försäljning att

transport från en medlemsstat till en annan kan påvisas genom t.ex. frakthandlingar. I fråga om el och naturgas har man till dessa delar varit tvungen att tillämpa avvikande praxis. Den som idkar gemenskapsintern varuförsäljning skall avge en enligt köpare specificerad särskild sammandragsdeklaration över sin försäljning till andra medlemsstater.

Sådan distansförsäljning mellan medlemsstaterna som riktar sig till privatpersoner och med dem jämförbara aktörer omfattas av särskilda bestämmelser om försäljningsland. Vid distansförsäljning sköter säljaren eller någon annan för säljarens räkning transporten av de sålda varorna till en annan medlemsstat. Försäljningen och beskattningen sker i destinationsstaten, om försäljningsvolymen per år överskrider den undre gräns som tillämpas i medlemsstaten i fråga. Dessa bestämmelser gäller i princip även distansförsäljning av el och naturgas. Sådan försäljning har dock inte förekommit i praktiken.

Import av el och naturgas från stater utanför gemenskapen är skattepliktig. Om el eller gas säljs vidare eller på något annat sätt blir föremål för användning i importörens skattepliktiga rörelse, får importören dra av den mervärdesskatt som betalats för importen. På motsvarande sätt är försäljning av el och naturgas till stater utanför gemenskapen skattefri. Export skall i allmänhet bevisas med en tulldeklaration för export. Fysisk import och export av el och naturgas som överförs i allmänna nät är i praktiken svårare att övervaka än import och export av andra varor.

Enligt 17 § i mervärdesskattelagen avses med tjänst allt som kan säljas i form av rörelse, om det inte är fråga om försäljning av varor. Med försäljning av tjänst avses enligt lagens 18 § överlåtelse eller annat utförande av en tjänst mot vederlag. I lagen sägs att grunden för skatt på försäljning är vederlaget utan skattens andel. Med vederlag avses det mellan säljaren och köparen avtalade priset inklusive samtliga pristillägg.

Tjänster som hänför sig till överföring av el och naturgas är mervärdesskattepliktiga tjänster. I beskattnings- eller rättspraxis har man inte behövt ta ställning till vilken bestämmelse om försäljningsland som skall tillämpas på dessa tjänster. Regeln som ska tillämpas på överföringstjänster torde vara hu-

vudregeln för försäljningsland för tjänster, dvs. beskattningen skulle ske i Finland om säljaren har sin hemort här i landet eller här har ett fast driftställe från vilket leveransen skedde.

Det föreslås att i mervärdesskattelagen görs de ändringar som följer av direktivet.

Mervärdesbeskattningen på Åland

Åland hör inte till EG:s mervärdesskatteområde, vilket betyder att Åland i förhållande till det övriga Finland och de andra medlemsstaterna behandlas på samma sätt som ett land utanför gemenskapen. För försäljning som sker på Åland uppbärs i regel mervärdesskatt enligt samma regler som i det övriga Finland. Om de undantag som gäller landskapet Åland i fråga om bestämmelserna i mervärdesskattelagen föreskrivs i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996, nedan undantagslagen).

På el- och gasleveranser mellan Åland och det övriga Finland tillämpas bestämmelserna om import och export av varor, liksom även på andra varor. Dessa bestämmelser tillämpas också på leveranser mellan Åland och andra stater.

Det föreslås att i undantagslagen görs en ändring som följer av den bestämmelse om försäljningsland för el och gas som föreslås i mervärdesskattelagen. Avsikten är att i undantagslagen skall tas in en motsvarande bestämmelse för Ålands del, varvid samma bestämmelse skulle komma att tillämpas både på Åland och i det övriga Finland.

2.3. Övriga ändringar

Det föreslås att i mervärdesskattelagen dessutom görs vissa ändringar av teknisk natur.

3. Propositionens verkningar

Förenklingen av mervärdesbeskattningen av den internationella handeln med el skulle lindra företagens administrativa skyldigheter. En harmonisering av bestämmelserna om i vilken stat överföringstjänster i anslutning till el och naturgas beskattas utesluter eventuella

situationer med dubbelbeskattning eller utebliven beskattning inom EU-området. En ändring av bestämmelserna om i vilken stat el och gas samt överföringstjänster i anslutning till dem beskattas har i praktiken inte några nämnvärda verkningar i fråga om skatteintäkterna.

Om import av el och gas befrias från skatt och beskattning endast skall verkställas i samband med försäljning, innebär detta att inflödet av mervärdesskatten till staten senareläggs med högst 45 dagar jämfört med situationen i dag. Denna ändring skulle föranleda att beskattningsutfallet för mervärdesskatten för 2005 minskar med ca 8 miljoner euro som en engångsföreteelse. Förlusten av ränteintäkter år 2005 uppgår då till ca 240 000 euro.

4. Beredningen av propositionen

4.1. Behandlingen av direktivförslaget

Innan direktivförslaget gavs behandlades ärendet vid två kommissionens arbetsgruppsmöten med delegationer från medlemsstater. Förslaget till direktiv gavs den 5 december 2002 (KOM(2002) 688). Europarlamentet samt Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har gett sina yttranden om förslaget (A5-0139/2003 och ECO/102-CES409/2003).

Förslaget till direktiv behandlades i statsrådets beredningssektion i mars 2003. Utlåtande om direktivförslaget begärdes hos flera myndigheter och näringslivets intresseorganisationer. Statsrådet översände förslaget till direktiv samt en promemoria om förslaget till riksdagen den 10 april 2003 (U 6/2003 rd). Enligt promemorian understöder regeringen en ändring av bestämmelserna om internationell handel med el och gas i enlighet med föreslagna principer. Regeringen ansåg att vissa detaljer i förslaget bör ses över.

Riksdagens stora utskott omfattade i överensstämmelse med finansutskottets och ekonomiutskottets utlåtande och ställningstagande statsrådets ståndpunkt (utskottets möte 9/2003). I finansutskottets utlåtande (FiUU 2/2003 rd) framhålls bl.a. att direktivförslaget bör ses över så att omvänd skattskyldighet alltid skall vara obligatorisk när slutkon-

sumenten är skattskyldig.

Förslaget bereddes vid sex möten i Europeiska unionens råds arbetsgrupp för skattefrågor. Rådet antog direktivet den 7 oktober 2003 (2003/92/EG).

4.2. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet.

Utlåtande har getts av Skattestyrelsen, Tullstyrelsen, handels- och industriministeriet, Ålands landskapsregering, Centralhandelskammaren, Energibranschens Central-

förbund rf Finergy, Finska Elenergiförbundet rf Sener och Olje- och Gasbranschens Centralförbund rf.

5. Samband med internationella fördrag och förpliktelser

De föreslagna ändringarna grundar sig på direktivet gällande platsen för leverans av gas och el (2003/92/EG), genom vilket sjätte momsdirektivet har ändrats. Medlemsstaterna skall sätta i kraft den lagstiftning som är nödvändig för att följa direktivet från in-
gången av 2005.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Mervärdesskattelagen

3 a kap. Gemenskapsinterna varuförvärv

26 a §. Inom systemet för beskattning av gemenskapsintern varuhandel är försäljning av varor i den stat där transporten börjar under vissa förutsättningar skattefri, och motsvaras av skattepliktigt gemenskapsinternt förvärv i den stat där transporten avslutas. Enligt 1 § i mervärdesskattelagen skall mervärdesskatt betalas på gemenskapsinterna varuförvärv i Finland. Lagens 26 a § innehåller en definition på gemenskapsinternt varuförvärv. Med ett gemenskapsinternt varuförvärv avses ett förvärv mot vederlag av äganderätten till ett löst föremål, om säljaren, köparen eller någon annan för deras räkning transporterar föremålet till köparen från en medlemsstat till en annan. För att det skall vara fråga om ett gemenskapsinternt förvärv skall dessutom de i lagen angivna kraven på köparen uppfyllas.

Enligt 3 mom. betraktas ett förvärv av en vara inte som ett gemenskapsinternt förvärv om det är fråga om distansförsäljning till Finland enligt 63 a § eller försäljning av varor som säljaren installerar i en annan medlemsstat enligt 63 § 3 mom. Förvärvet behöver inte beskattas eftersom försäljningen av varor i dylika situationer vanligtvis beskattas i Finland.

Avsikten är att den internationella handeln med el och med gas som säljs genom naturgasnät skall förenklas enligt direktivet så, att bestämmelserna om gemenskapsintern varuhandel inte tillämpas på den. Enligt förslaget skall sådan försäljning inte betraktas som gemenskapsintern försäljning eller gemenskapsinternt förvärv och i fråga om den skall inte heller lämnas någon sammandragsdeklaration. Avsikten är att försäljningen av el och av gas i naturgasnät skall omfattas av en från den övriga varuförsäljningen avvikande särskild bestämmelse om försäljningsland i 63 d §, enligt vilken beskattningen skall ske i Finland om köparens etableringsort eller den plats där elen eller gasen förbrukas är belägen här i landet. Det föreslås att 26 a § 3 mom. ändras så, att ett förvärv av en vara inte betraktas som ett gemenskapsinternt förvärv då det är fråga om sådan försäljning som avses i 63 § d §.

5 kap. Försäljning och gemenskapsinternt förvärv i Finland

Allmänt stadgande om försäljning av varor

63 §. Paragrafen innehåller en allmän bestämmelse om försäljningsland för varor. Paragrafens 1 mom. gäller varor som inte transporteras till köparen i samband med försäljningen. Varorna har sålts i Finland om de finns här i landet när de överläts till köparen. Enligt 2 mom. har en vara som skall trans-

porteras till köparen sålts i Finland om den finns här i landet när säljaren eller någon annan inleder transporten, om inte något annat bestäms i 3 mom. eller i 63 a eller 63 b §, vilka gäller distansförsäljning. I 3 mom. bestäms att en vara som transporteras från en medlemsstat till en annan och som säljaren där installerar eller monterar har sålts i Finland, om installations- eller monteringsarbetet utförs här i landet.

Enligt direktivet skall försäljningen av el och av gas som levereras genom naturgasnät omfattas av en från den övriga varuförsäljningen avvikande särskild bestämmelse om försäljningsland i 63 d §, enligt vilken beskattningen sker i Finland om köparens etableringsort eller den plats där elen eller gasen förbrukas är belägen här i landet. För tydlighetens skull föreslås att i 63 § 2 mom. framhålls att även sådan försäljning som avses i 63 d § skall utgöra ett undantag från bestämmelsen om försäljningsland i fråga om varor som transporteras till köparen.

Distansförsäljning

63 a §. I paragrafen bestäms om försäljningsland i fråga om distansförsäljning från en medlemsstat till konsument i Finland. Försäljningen och beskattningen sker i Finland, om försäljningsvolymen till Finland överskrider 35 000 euro per år. Paragrafen skall enligt 5 mom. 1—3 punkten inte tillämpas på försäljning av nya transportmedel, på försäljning av varor som säljaren installerar eller monterar och inte heller på försäljning av varor på vilka i den stat där transporten börjat har tillämpats marginalbeskattning av begagnade varor.

I överensstämmelse med direktivet skall försäljningen av el och gas som levereras genom naturgasnät omfattas av en från den övriga varuförsäljningen avvikande särskild bestämmelse om försäljningsland i 63 d §, enligt vilken beskattningen skall ske i Finland om köparens etableringsort eller den plats där elen eller gasen förbrukas är belägen här i landet. Avsikten är att bestämmelsen även skall gälla försäljning till privatpersoner och konsument som kan jämföras med dem. I praktiken har el och gas inte sålts på ett sådant sätt att mervärdesskattelagens bestä-

melser om distansförsäljning skulle ha kommit att tillämpas. För att vara på den säkra sidan och för tydlighetens skull föreslås dock att till 63 a § 5 mom. fogas en ny 4 punkt i vilken anges att paragrafen inte skall tillämpas på försäljning av el eller av gas som överförs i naturgasnät. Samtidigt föreslås att ordalydelsen i 2 punkten preciseras så att den gäller varor som säljaren installerar eller monterar i Finland.

63 b §. I paragrafen bestäms om försäljningsland i fråga om distansförsäljning från Finland till konsument i en annan medlemsstat. Försäljningen och beskattningen sker i destinationsstaten, om försäljningsvolymen per år överskrider den undre gräns som tillämpas i medlemsstaten i fråga. Enligt 7 mom. 1—3 punkten tillämpas paragrafen inte på försäljning av nya transportmedel, försäljning av varor som säljaren installerar eller monterar i den stat där transporten upphör eller försäljning av varor på vilka i Finland har tillämpats marginalbeskattning av begagnade varor.

Enligt direktivet skall försäljningen av el och av gas genom naturgasnät omfattas av en från den övriga varuförsäljningen avvikande särskild bestämmelse om försäljningsland i 63 d §, enligt vilken beskattningen sker i den stat där köparen är etablerad eller där förbrukningen äger rum. Avsikten är att bestämmelsen även skall gälla försäljning till privatpersoner och konsument som kan jämföras med dem. I praktiken har el och gas inte sålts på ett sådant sätt att mervärdesskattelagens bestämmelser om distansförsäljning skulle ha kommit att tillämpas. För att vara på den säkra sidan och för tydlighetens skull föreslås att till 63 a § 7 mom. fogas en ny 4 punkt i vilken anges att paragrafen inte skall tillämpas på försäljning av el eller av gas som överförs i naturgasnät.

Försäljning av el och av gas som levereras genom naturgasnät

63 d §. I de gällande 63 d—63 f § bestäms om när gemenskapsinterna förvärv anses ha skett i Finland. Avsikten är att dessa bestämmelser blir 63 e—63 g § och att i den nya 63 d § bestäms om när försäljning av el och av gas som levereras genom naturgasnät

anses ha skett i Finland. Samtidigt föreslås att mellanrubriken före den gällande 63 d § blir mellanrubrik före 63 e § och att till lagen fogas en ny mellanrubrik före 63 d §.

Avsikten är att paragrafen utöver el skall gälla naturgas, inklusive kondenserad naturgas, samt biogas och gas från biomassa samt andra typer av gas, förutsatt att de kan överföras i naturgasnät. Eftersom paragrafen inte avses gälla försäljning av gas som överförs på något annat sätt än i naturgasnät, föreslås att på försäljning av kemiska gaser som transporteras i övriga rörsystem och på försäljning av gasflaskor skall tillämpas den allmänna bestämmelsen om försäljning av varor i 63 §.

Det föreslås att i 1 mom. bestäms om försäljning av el och av gas som överförs i naturgasnät till skattepliktiga återförsäljare. Paragrafens 2 mom. avses gälla försäljning av sådana nyttigheter till andra aktörer.

Avsikten är att försäljning till skattepliktiga återförsäljare skall beskattas i Finland om återförsäljaren har ett fast driftställe här i landet dit elen eller gasen levereras. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans anses de ha sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren har sin hemort här. Bestämmelsen avses således motsvara bestämmelsen om försäljningsland för immateriella tjänster i 68 §.

När ett finskt företag säljer el till skattskyldiga återförsäljare i tredjeländer är försäljningslandet beläget utanför gemenskapen och försäljningen således skattefri. Mervärdesskatt för försäljning till en återförsäljare som är etablerad i en annan EU-stat skall tas ut i den stat där köparen är etablerad. Skattefriheten för sådana affärstransaktioner i Finland markeras således enbart genom att köparens hemort eller det fasta driftställe till vilket elen eller gasen levereras ligger utanför Finland. Avsikten är att exportbestämmelserna eller bestämmelserna om gemenskapsintern försäljning inte skall tillämpas på försäljning av el eller av gas som transporteras i naturgasnät.

Med skattskyldig återförsäljare avses enligt 3 mom. en skattskyldig vars huvudsakliga verksamhet i fråga om köp av gas och el är återförsäljning av nämnda produkter och vars

egen förbrukning av produkterna är obetydlig. Avsikten är att 1 mom. sålunda inte skall tillämpas på försäljning av el och gas till sådana slutförbrukare som inte säljer el eller gas och inte heller till sådana företag som huvudsakligen köper el för förbrukning. Om förbrukningen anses vara huvudsaklig eller inte skall inte prövas särskilt för varje köp utan under en längre tidsperiod, t.ex. per räkenskapsperiod. Avsikten är att bestämmelsen inte heller skall tillämpas då ett sådant företag köper el i huvudsak för försäljning vars egen förbrukning är större än obetydlig, dvs. särskilt när köparen är ett energiintensivt industriföretag.

Enligt ändringen av direktivet skall i fråga om försäljning av el och av gas som levereras genom naturgasnät tillämpas en för medlemsstaterna obligatorisk omvänd skattskyldighet om säljaren inte är etablerad inom landets territorium och köparen har registrerat sig där som mervärdesskattskyldig. Om en utländsk säljare inte har ett fast driftställe inom den medlemsstat där beskattningen skall verkställas, är med andra ord en köpare som har registrerat sig i medlemsstaten i fråga skattskyldig beträffande försäljningen. I sådana situationer behöver säljaren sålunda inte registrera sig som mervärdesskattskyldig i den stat där köparen är etablerad. I Finland skall på motsvarande sätt bestämmelserna om köparens skattskyldighet i 9 § i mervärdesskattelagen tillämpas på försäljning som idkas av en utländsk säljare i Finland.

Sålunda behöver säljaren inte avgöra om köparen är en skattskyldig återförsäljare eller inte, utan detta ankommer på den köpare som är skattskyldig för försäljningen. Inom branschen finns dessutom endast ett begränsat antal företag som huvudsakligen köper el för försäljning. Om köparen däremot inte är mervärdesskattskyldig, är det klart att han inte kan betraktas som skattskyldig återförsäljare.

Om försäljningen inte sker till en skattskyldig återförsäljare anses el samt gas som överförs i naturgasnät enligt 2 mom. ha sålts i Finland, om köparen de facto förbrukar dem här. Som förbrukningsstat betraktas den stat inom vars territorium den mätare till vilken elen eller gasen överförs är belägen. Eftersom köparen kan vara ett företag som åter-

försäljer den köpta elen eller gasen, behövs det en kompletterande bestämmelse även för denna situation. I andra meningen i momentet bestäms att om köparen de facto inte förbrukar den el eller gas han köpt eller en del därav, anses de icke-konsumerade varorna ha konsumerats i Finland, om köparen här har ett fast driftställe till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans anses köparen ha konsumerat varorna i Finland om köparen har sin hemort här i landet.

I fråga om försäljare som inte är etablerade skall även vid sådan försäljning som avses i 2 mom. tillämpas omvänd skattskyldighet då köparen har registrerat sig som mervärdes-skattskyldig i beskattningsstaten. När försäljningen sker till en privatperson eller någon motsvarande, skall säljaren registrera sig i konsumtionsstaten.

Av följdriktighets- och tydlighetsskäl föreslås att Åland inte skall anses höra till Finland vid tillämpning av 63 d § i lagförslaget. Avsikten är att i undantagslagen för Ålands del skall tas in en bestämmelse som motsvarar 63 d §, varigenom samma regel skall tillämpas både på Åland och i det övriga Finland.

Lagförslagets 63 d § skulle grunda sig på de nya punkterna d och e i artikel 8.1 i sjätte momsdirektivet. I första stycket i punkt d anges att när det gäller leveranser av gas i naturgasnät eller av el till en beskattningsbar återförsäljare skall som leveransplats för dem betraktas den plats där den beskattningsbara återförsäljaren har etablerat sin rörelse eller har ett fast driftställe för vilket varan levereras eller, om det inte finns någon sådan plats för rörelsen eller fast driftställe, den plats där han är bosatt eller stadigvarande vistas.

I andra stycket sägs att med en 'beskattningsbar återförsäljare' avses en beskattningsbar person vars huvudsakliga verksamhet i samband med köp av gas och el består i att sälja sådana produkter vidare och vars egen konsumtion av dessa produkter är försumbar.

I led e, som också är nytt, anges att när det gäller sådana leveranser av gas i naturgasnät eller av el som inte omfattas av led d, skall som leveransplats för dem betraktas den plats

där kundens egentliga användning och förbrukning av varan äger rum. Om hela eller en del av varan faktiskt inte förbrukas av denna kund, anses denna icke förbrukade vara ha använts och förbrukats på den plats där han har etablerat sin rörelse eller har ett fast driftställe för vilket varan levereras. Om det inte finns någon sådan plats för rörelsen eller ett fast driftställe anses han ha använt och förbrukat varan på den plats där han är bosatt eller stadigvarande vistas.

Immateriella tjänster

68 §. I paragrafen bestäms om under vilka förutsättningar försäljningen av sådana immateriella tjänster som anges i paragrafen anses äga rum i Finland. Det föreslås att tillämpningsområdet för paragrafen utvidgas så att det även omfattar tillhandahållande av tillträde till elnät och naturgasnät, överföring av el och gas i sådana nät samt andra tjänster som direkt hänför sig till dessa funktioner. Bestämmelsen föreslås bli fogad till 3 mom. 10 punkten, varvid den nuvarande 10 punkten blir en ny 11 punkt. Bestämmelsen baserar sig på artikel 9.2 punkt e nionde strecksatsen i sjätte momsdirektivet.

Enligt paragrafen har de tjänster som avses i paragrafen sålts i Finland om köparen här har ett fast driftställe till vilket tjänsterna överläts. Om tjänsterna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller utomlands, har de sålts i Finland om köparen har sin hemort här i landet. Om köparen har sin hemort i Finland eller i någon annan medlemsstat, tillämpas paragrafen bara i det fall att köparen är en näringsidkare. Om köparen således är en privatperson eller någon motsvarande aktör som har sin hemort i en medlemsstat tillämpas den allmänna bestämmelsen om försäljning av tjänster i 64 § i mervärdesskattelagen, varvid beskattningen sker i den medlemsstat där säljaren är etablerad.

Utöver överföringstjänster skall bestämmelsens tillämpningsområde även omfatta tillhandahållande av tillträde till nät och andra tjänster som direkt hänför sig för dessa funktioner.

Enligt direktivet skall i fråga om immateriella tjänster tillämpas omvänd skattskyldighet, dvs. att när säljaren inte är etablerad i

medlemsstaten är köparen skattskyldig för försäljningen, förutsatt att han har registrerats som mervärdesskattskyldig i medlemsstaten i fråga. I Finland skall tillämpas de vanliga bestämmelserna om skattskyldighet för köparen enligt 9 § i mervärdesskattelagen.

Åland hör inte till EG:s mervärdesskatteområde, vilket innebär att Åland i förhållande till de andra medlemsstaterna behandlas på samma sätt som ett land utanför gemenskapen. Eftersom det för försäljning som äger rum på Åland i regel uppbärs mervärdesskatt enligt samma regler som i de övriga Finland hör Åland enligt 1 a § i mervärdesskattelagen till Finland. Om undantag för landskapet Åland i fråga om bestämmelserna i mervärdesskattelagen föreskrivs i undantagslagen gällande Åland.

I 7 a § 1 mom. i undantagslagen föreskrivs att utan hinder av vad som bestäms i 68 och 68 a § i mervärdesskattelagen har de tjänster som avses i nämnda paragrafer sålts i Finland även då

1) det fasta driftställe från vilket tjänsten överläts eller, om tjänsten inte överläts från ett fast driftställe, säljarens hemort finns i en annan medlemsstat,

2) köparen är någon annan än en näringsidkare, och

3) tjänsten överläts till köparens permanenta driftställe i landskapet Åland eller, om tjänsten inte överläts till ett permanent driftställe, då köparens hemort finns i landskapet Åland.

Med andra ord skall de två första meningarna i 68 § 1 mom. tillämpas också när köparen är en åländsk privatperson eller någon annan motsvarande aktör, förutsatt att säljaren är etablerad inom gemenskapen, varvid beskattningen sker i Finland. Denna bestämmelse avses även gälla överföringstjänster i anslutning till el och gas samt andra tjänster som avses i 68 § 3 mom. 10 punkten i lagförslaget.

Enligt den gällande 68 § 3 mom. 10 punkten skall förmedling av tjänster som avses i paragrafen även omfatta sådana immateriella tjänster enligt paragrafen på vilka tillämpas bestämmelsen i 1 mom. om försäljningsland. Enligt förslaget flyttas denna bestämmelse så att den blir 11 punkt. Den skall även tillämpas på förmedling av tjänster som

avses i den nya 10 punkten.

6 kap. Skattefrihet vid internationell handel

Försäljning av varor

70 §. I 1 mom. bestäms om skattefrihet i fråga om varor som transporteras till platser utanför gemenskapen samt vid annan internationell handel. I fråga om försäljning av el och gas som levereras genom naturgasnät till tredjeländer tillämpas för närvarande 1 och 2 punkten i momentet. I 1 punkten sägs att skattefri är försäljning av en vara när säljaren eller någon annan för hans räkning transporterar varan direkt till en plats utanför gemenskapen. Skattefri är enligt 2 punkten försäljning av en vara när ett självständigt transportföretag på uppdrag av köparen transporterar varan direkt till en ort utanför gemenskapen.

Enligt direktivet skall försäljningen av el och av gas som överförs naturgasnät omfattas av en från den övriga varuförsäljningen avvikande särskild bestämmelse om försäljningsland i 63 d § Enligt bestämmelsen skall el och gas som levereras genom naturgasnät beskattas i Finland, om köparen är etablerad här i landet eller om elen eller gasen förbrukas här. Om köparens etableringsort eller den plats där elen eller gasen förbrukas är i ett tredjeland, skall försäljningen sålunda inte beskattas i Finland. Därför behöver försäljning av sådana nyttigheter till platser utanför gemenskapen inte längre befrias från skatt. Det föreslås att till 70 § fogas ett nytt 3 mom. enligt vilket paragrafens 1 mom. inte skall tillämpas på försäljning av el eller av gas som levereras genom naturgasnät.

Gemenskapsintern varuförsäljning

72 b §. Inom systemet för beskattning av gemenskapsintern varuhandel är försäljning av varor i den stat där transporten börjar under vissa förutsättningar skattefri, och motsvaras av skattepliktigt gemenskapsinternt förvärv i den stat där transporten avslutas. Enligt 72 a § mervärdesskattelagen betalas skatt inte på gemenskapsintern varuförsäljning. I 72 b § finns en definition på gemen-

skapsintern försäljning. Enligt 1 mom. avses med gemenskapsintern försäljning försäljning av lös egendom, om säljaren, köparen eller någon annan för deras räkning transporterar föremålet från Finland till köparen i en annan medlemsstat. För att det skall vara fråga om gemenskapsintern försäljning skall dessutom de i 2 och 3 mom. angivna kraven på köparen uppfyllas. Enligt 5 mom. betraktas försäljning av en vara inte som gemenskapsintern försäljning, om det marginalbeskattningsförfarande som avses i 79 a § har tillämpats på försäljningen.

Avsikten är att den internationella handeln med el och med gas som säljs genom naturgasnät skall förenklas enligt direktivet på så sätt att bestämmelserna om gemenskapsintern varuhandel inte tillämpas på den. Enligt förslaget skall sådan försäljning inte betraktas som gemenskapsintern försäljning eller som gemenskapsinternt förvärv och i fråga om den skall inte heller lämnas någon sammandragsdeklaration. Försäljningen av el och av gas som levereras genom naturgasnät omfattas av en från den övriga varuförsäljningen avvikande särskild bestämmelse om försäljningsland i 63 d §, enligt vilken beskattningen skall ske i Finland om köparens etableringsort eller den plats där elen eller gasen förbrukas är här i landet.

Försäljningen av el och av gas som överförs genom naturgasnät sker sålunda i allmänhet inte i den stat där transporten börjar, varför bestämmelsen om gemenskapsintern försäljning inte avses gälla denna försäljning. I vissa speciellsituationer kan köparens etableringsort eller den plats där elen eller gasen förbrukas likväl vara densamma som den plats där överföringen av elen eller gasen har inletts. Därför föreslås att 72 b § 5 mom. ändras så att försäljning av en vara inte skall betraktas som gemenskapsintern försäljning när det är fråga om försäljning av el eller av gas som levereras genom naturgasnät.

9 kap. Import av varor

Undantag från skattepliktigheten för import

94 §. I paragrafen bestäms om i hurudana situationer import av varor från tredjeländer är skattefri.

Enligt lagförslaget skall försäljningen av el och av gas som levereras genom naturgasnät omfattas av en från den övriga varuförsäljningen avvikande särskild bestämmelse om försäljningsland i 63 d §, enligt vilken beskattningen skall ske i Finland om köparens etableringsort eller den plats där elen eller gasen förbrukas är här i landet. Avsikten är att leveranser av el och av gas genom naturgasnät från områden utanför gemenskapen till återförsäljare och slutförbrukare i Finland i samtliga fall skall beskattas i Finland, varvid beskattning av import inte behöver tillämpas. Det föreslås att import av el och av gas som levereras genom naturgasnät skall vara skattefri. Förslaget innebär att en bestämmelse om detta tas in i 94 § 1 mom. som en 2 punkt i stället för den 2 punkt som upphävts tidigare. Bestämmelsen baserar sig på den nya punkten k i artikel 14.1 i sjätte momsdirektivet.

22 kap. Bokföring och verifikationer

209 b §. Det föreslås att den oriktiga hänvisningen i 2 mom. 12 punkten korrigeras. Avsikten är att hänvisningen till 26 d § 1 mom. skall ersättas med en hänvisning till 26 d § 1 och 2 mom.

209 d §. Det föreslås att den oriktiga hänvisningen i 3 mom. korrigeras. Avsikten är att den nuvarande hänvisningen till 112 § 3 mom. skall ersättas med en hänvisning till 112 § 5 mom.

1.2. Undantagslagen gällande Åland

2 kap. Mervärdesbeskattning

Försäljning och gemenskapsinterna förvärv i Finland

Åland hör inte till EG:s mervärdesskatteområde, dvs. Åland behandlas i förhållande till det övriga Finland och de andra medlemsstaterna på samma sätt som länderna utanför gemenskapen. Eftersom det för försäljning som sker på Åland i regel uppbärs mervärdesskatt enligt samma regler som i det övriga Finland hör Åland enligt 1 a § i mervärdesskattelagen till Finland. I undantagslagen gällande Åland bestäms om undantagen

för landskapet Åland i fråga om bestämmelserna i mervärdesskattelagen.

5 §. Försäljning av varor som äger rum på Åland och i det övriga Finland har för tydlighetens skull definierats separat i lagstiftningen eftersom varuhandeln mellan dessa områden följer olika regler i vissa situationer. I 5 § i undantagslagen bestäms att vid tillämpning av 63, 63 a, 63 b, 63 d och 63 f § samt 64 § 2 mom. i mervärdesskattelagen, vilka gäller försäljning av varor, gemenskapsinterna förvärv och uthyrning av transportmateriel i Finland, skall landskapet Åland inte anses höra till Finland. Bestämmelserna om när försäljning av varor och uthyrning av transportmateriel anses äga rum på Åland finns i 6 och 7 § i undantagslagen.

Enligt lagförslaget skall 63 d—63 f § i den nuvarande mervärdesskattelagen bli 63 e—63 g § och dessutom förslås att i den nya 63 d § bestäms om när försäljning av el och av gas som överförs i naturgasnät anses äga rum i Finland. Av följdriktighets- och tydlighetsskäl föreslås att Åland inte heller vid tillämpning av 63 d § i lagförslaget anses höra till Finland. Eftersom 63 d—63 f § avses bli 63 e—63 g § enligt lagförslaget, föreslås att hänvisningen i 5 § i undantagslagen dessutom ses över med anledning av detta. Sålunda föreslås att 5 § i undantagslagen ändras så, att i den tas in en hänvisning till 63 e § och att hänvisningen till 63 f § ändras till 63 g §. Avsikten är att till undantagslagen skall för Ålands del fogas en ny 6 a § som motsvarar 63 d § i mervärdesskattelagen, varigenom samma regel skall tillämpas både på Åland och i det övriga Finland.

6 §. I den gällande 6 § föreskrivs om när försäljningen av en vara anses ha ägt rum i landskapet Åland.

I 2 mom. bestäms om försäljning av en vara som skall transporteras till köparen. Eftersom lagförslaget innebär att till undantagslagen fogas en ny 6 a § gällande försäljningsland för el och för gas som levereras genom naturgasnät, föreslås att momentet ändras så att det innehåller en hänvisning till specialbestämmelsen i 6 a §.

Enligt 3 mom. har en vara sålts i Finland också då den har sålts i landskapet Åland så som avses i 1 eller 2 mom. Momentet föreslås bli ändrat så att till det fogas en hänvis-

ning även till 6 a §.

6 a §. Försäljning av varor som äger rum på Åland och i det övriga Finland har för tydlighetens skull definierats separat i lagstiftningen, eftersom varuhandeln mellan dessa områden följer olika regler i vissa situationer. I 5 § i undantagslagen bestäms att vid tillämpning av 63, 63 a, 63 b, 63 d och 63 f § samt 64 § 2 mom. i mervärdesskattelagen, vilka gäller försäljning av varor, gemenskapsinterna förvärv och uthyrning av transportmateriel i Finland, skall landskapet Åland inte anses höra till Finland. I 6 och 7 § i undantagslagen bestäms om när försäljning av varor och uthyrning av transportmateriel anses äga rum på Åland.

Enligt lagförslaget skall 63 d—63 f § i den nuvarande mervärdesskattelagen bli 63 e—63 g § och dessutom förslås att i den nya 63 d § bestäms om när försäljning av el och av gas som överförs i naturgasnät anses äga rum i Finland. Av följdriktighets- och tydlighetsskäl föreslås att Åland inte heller vid tillämpning av 63 d § i lagförslaget anses höra till Finland. Det föreslås dock att till undantagslagen skall för Ålands del fogas en ny 6 a § som motsvarar 63 d § i mervärdesskattelagen, varigenom samma regel skall tillämpas både på Åland och i det övriga Finland.

2. Ikraftträdande

Direktivet gällande platsen för leverans av gas och el förutsätter att medlemsstaterna skall sätta i kraft den lagstiftning som är nödvändig för att följa direktivet från ingången av 2005. Lagarna föreslås därför träda i kraft den 1 januari 2005.

Avsikten är att mervärdesskattelagen skall tillämpas när en såld vara har levererats eller en tjänst utförts, ett gemenskapsinternt förvärv gjorts, en importerad vara utlämnats från tullkontroll eller en vara har tagits i eget bruk den dag lagen träder i kraft eller därefter. På motsvarande sätt skall undantagslagen gällande Åland tillämpas när en såld vara har levererats eller en vara har tagits i eget bruk den dag lagen träder i kraft eller därefter.

Den förslagna bestämmelsen om principen för leverans motsvarar den praxis som tillämpats i samband med tidigare ändringar av

mervärdesskattelagen.

läggs Riksdagen följande lagförslag:

Med stöd av vad som anförts ovan före-

Lagförslagen

1.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 26 a § 3 mom., 63 § 2 mom., 63 a § 5 mom. 2 och 3 punkten, 63 b § 7 mom. 2 och 3 punkten, 68 § 3 mom. 10 punkten samt den svenska språkdirakten i det inledande stycket till 68 § 3 mom., 72 b § 5 mom., 209 b § 2 mom. 12 punkten samt 209 d § 3 mom.,

sådana de lyder, 26 a § 3 mom., 63 § 2 mom., 63 a § 5 mom. 2 punkten, 63 b § 7 mom. 2 punkten och den svenska språkdirakten i det inledande stycket till 8 § 3 mom. i lag 1486/1994, 63 a § 5 mom. 3 punkten och 63 b § 7 mom. 3 punkten i lag 1264/1996, 68 § 3 mom. 10 punkten i lag 940/1999, 72 b § 5 mom. i lag 1767/1995 samt 209 b § 2 mom. 12 punkten och 209 d § 3 mom. i lag 325/2003, samt

fogas till 63 a § 5 mom., sådant det lyder i nämnda lagar 1486/1994 och 1264/1996, en ny 4 punkt, till 63 b § 7 mom., sådant det lyder i sistnämnda lagar, en ny 4 punkt, till lagen en ny 63 d § och en ny mellanrubrik före den, varvid de nuvarande 63 d—63 f §, av dem 63 d och 63 f § sådana de lyder i nämnda lag 1486/1994 och 63 e § sådan den lyder i nämnda lag 1767/1995, blir 63 e—63 g §, till 68 § 3 mom., sådant det lyder delvis ändrat i nämnda lagar 1486/1994 och 940/1999, en ny 11 punkt, till 70 §, sådan den lyder i nämnda lagar 1486/1994 och 1767/1995 samt i lag 763/1999, ett nytt 3 mom., till 94 § 1 mom. en ny 2 punkt i stället för den 2 punkt som upphävts genom lag 1071/2002, som följer:

26 a §

Ett förvärv av en vara betraktas inte som ett gemenskapsinternt förvärv om det är fråga om sådan försäljning som nämns i 63 § 3 mom., 63 a eller 63 d §.

63 §

En vara som skall transporteras till köparen har sålts i Finland om den finns här i landet när säljaren eller någon annan inleder transporten, om inte något annat bestäms i 3 mom. eller i 63 a, 63 b eller 63 d §. En vara har också sålts i Finland om den finns utanför gemenskapen när transporten inleds, om säljaren för in den i Finland för att sälja den här i landet.

63 a §

Vad som stadgas ovan i denna paragraf tillämpas inte

2) på försäljning av varor som säljaren installerar eller monterar i Finland,

3) på försäljning av varor på vilka i den stat där transporten börjat har tillämpats ett förfarande som motsvarar det förfarande som avses i 79 a § eller

4) på försäljning av el eller av gas som levereras genom naturgasnät.

63 b §

Vad som stadgas ovan i denna paragraf tillämpas inte på

2) försäljning av varor som säljaren installerar eller monterar i den stat där transporten upphör,

3) försäljning av varor på vilka har tillämpats ett förfarande som avses i 79 a § eller

4) försäljning av el eller av gas som levereras genom naturgasnät.

Försäljning av el samt av gas som levereras genom naturgasnät

63 d §

Då el samt sådan gas som levereras genom naturgasnät säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren här har ett fast driftställe till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, har de sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren har sin hemort här i landet.

Då el samt sådan gas som levereras genom naturgasnät inte säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i Finland om köparen de facto förbrukar den här. Om köparen de facto inte konsumerar varorna eller en del av dem, anses de icke-konsumerade varorna ha konsumerats i Finland, om köparen här har ett fast driftställe till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses köparen ha konsumerat varorna i Finland om köparen har sin hemort här i landet.

I denna bestämmelse avses med skattskyldig återförsäljare näringsidkare vars huvudsakliga verksamhet i fråga om köp av gas och el är återförsäljning av nämnda produkter och vars egen förbrukning av dessa produkter är obetydlig.

68 §

Tjänster som avses i 1 mom. är

10) tillhandahållande av tillträde till elnät eller naturgasnät, överföring av el och gas i sådana nät samt andra tjänster som direkt hänför sig till dessa funktioner,

11) förmedling av tjänster som avses i denna paragraf.

70 §

Paragrafens 1 mom. tillämpas inte på försäljning av el eller av gas som levereras genom naturgasnät.

72 b §

Försäljning av en vara betraktas inte som gemenskapsintern försäljning, om det förfarande som avses i 79 a § har tillämpats på försäljningen eller om det är fråga om försäljning av el eller av gas som levereras genom naturgasnät.

94 §

Skattefri är import av följande varor

2) el samt gas som levereras genom naturgasnät,

209 b §

En faktura skall innehålla följande uppgifter:

12) i fråga om ett nytt transportmedel som säljs till en annan medlemsstat, de uppgifter på basis av vilka de i 26 d § 1 och 2 mom. avsedda förutsättningarna kan konstateras,

209 d §

Av den verifikation som avses i 112 § 5 mom. skall framgå datum för verifikationen, den skattskyldiges namn, varornas mängd och art samt tjänsternas omfattning och art, den dag nyttigheten togs i avdragsgill användning, om denna dag inte är densamma som verifikationens datum, den skatt som ingick i förvärvet eller den skatt som betalats för eget bruk samt en hänvisning till verifikationen över förvärvet eller över betalningen av skatt för eget bruk, sannolikt överlåtelsepris exklusive skatt, skattesats och avdragbar skatt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.
Lagen tillämpas när en såld vara har levererats eller en tjänst utförts, ett gemenskapsin-

ternt varuförvärv gjorts, en importerad vara har utlämnats från tullkontroll eller en vara har tagits i eget bruk den dag lagen träder i kraft eller därefter.

2.

Lag

om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 1996 om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) 5 § och 6 § 2 och 3 mom., av dem 5 § sådan den lyder i lag 586/1997, samt
fogas till lagen en ny 6 a § som följer:

5 §

Vid tillämpning av 63, 63 a, 63 b, 63 d, 63 e och 63 g § samt 64 § 2 mom. i mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte höra till Finland.

6 §

En vara som skall transporteras till köparen har sålts i landskapet Åland om den finns i landskapet när transporten inleds, om inte något annat bestäms i 6 a §. Likaså har en vara sålts i landskapet Åland om den finns utanför landskapet när transporten inleds, om säljaren för in den till landskapet för att sälja den där.

En vara har sålts i Finland också då den har sålts i landskapet Åland så som avses i 1 eller 2 mom. eller i 6 a §.

6 a §

Då el samt sådan gas som levereras genom naturgasnät säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i landskapet Åland om den skattskyldiga återförsäljaren har ett fast driftställe i landskapet till vilket varorna

överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i landskapet Åland eller till ett fast driftställe någon annanstans, har de sålts i landskapet Åland om den skattskyldiga återförsäljaren har sin hemort i landskapet.

Då el samt sådan gas som levereras genom naturgasnät inte säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i landskapet Åland om köparen de facto förbrukar den i landskapet. Om köparen de facto inte konsumerar varorna eller en del av dem, anses de ickekonsumerade varorna ha konsumerats i landskapet Åland, om köparen har ett fast driftställe i landskapet till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i landskapet Åland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses köparen ha konsumerat varorna i landskapet Åland om köparen har sin hemort i landskapet.

I denna bestämmelse avses med skattskyldig återförsäljare näringsidkare vars huvudsakliga verksamhet i fråga om köp av gas och el är återförsäljning av nämnda produkter och vars egen förbrukning av dessa produkter är obetydlig.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. rats eller en vara har tagits i eget bruk den
Lagen tillämpas när en såld vara har levere- dag lagen träder i kraft eller därefter.

Helsingfors den 16 juni 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

1.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 26 a § 3 mom., 63 § 2 mom., 63 a § 5 mom. 2 och 3 punkten, 63 b § 7 mom. 2 och 3 punkten, 68 § 3 mom. 10 punkten samt den svenska språkdirkten i det inledande stycket till 68 § 3 mom., 72 b § 5 mom., 209 b § 2 mom. 12 punkten samt 209 d § 3 mom.,

sådana de lyder, 26 a § 3 mom., 63 § 2 mom., 63 a § 5 mom. 2 punkten, 63 b § 7 mom. 2 punkten och den svenska språkdirkten i det inledande stycket till 8 § 3 mom. i lag 1486/1994, 63 a § 5 mom. 3 punkten och 63 b § 7 mom. 3 punkten i lag 1264/1996, 68 § 3 mom. 10 punkten i lag 940/1999, 72 b § 5 mom. i lag 1767/1995 samt 209 b § 2 mom. 12 punkten och 209 d § 3 mom. i lag 325/2003, samt

fogas till 63 a § 5 mom., sådant det lyder i nämnda lagar 1486/1994 och 1264/1996, en ny 4 punkt, till 63 b § 7 mom., sådant det lyder i sistnämnda lagar, en ny 4 punkt, till lagen en ny 63 d § och en ny mellanrubrik före den, varvid de nuvarande 63 d—63 f §, av dem 63 d och 63 f § sådana de lyder i nämnda lag 1486/1994 och 63 e § sådana de lyder i nämnda lag 1767/1995, blir 63 e—63 g §, till 68 § 3 mom., sådant det lyder delvis ändrat i nämnda lagar 1486/1994 och 940/1999, en ny 11 punkt, till 70 §, sådana de lyder i nämnda lagar 1486/1994 och 1767/1995 samt i lag 763/1999, ett nytt 3 mom., till 94 § 1 mom. en ny 2 punkt i stället för den 2 punkt som upphävts genom lag 1071/2002, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

26 a §

Ett förvärv av en vara betraktas inte som ett gemenskapsinternt förvärv om det är fråga om sådan försäljning som nämns i 63 § 3 mom. eller 63 a §.

Ett förvärv av en vara betraktas inte som ett gemenskapsinternt förvärv om det är fråga om sådan försäljning som nämns i 63 § 3 mom., 63 a eller 63 d §.

63 §

En vara som skall transporteras till köparen har sålts i Finland om den finns här i landet när säljaren eller någon annan inleder transporten, om inte något annat stadgas i 3 mom. eller i 63 a eller 63 b §. En vara har också sålts i Finland om den finns utanför gemenskapen när transporten inleds, om säljaren för in den i Finland för att sälja den här i landet.

En vara som skall transporteras till köparen har sålts i Finland om den finns här i landet när säljaren eller någon annan inleder transporten, om inte något annat bestäms i 3 mom. eller i 63 a, 63 b eller 63 d §. En vara har också sålts i Finland om den finns utanför gemenskapen när transporten inleds, om säljaren för in den i Finland för att sälja den här i landet.

63 a §

Vad som stadgas ovan i denna paragraf tillämpas inte

2) på försäljning av varor som säljaren installerar eller monterar, inte heller

3) på försäljning av varor på vilka i den stat där transporten börjat har tillämpats ett förfarande som motsvarar det förfarande som avses i 79 a §.

Vad som stadgas ovan i denna paragraf tillämpas inte

2) på försäljning av varor som säljaren installerar eller monterar *i Finland*,

3) på försäljning av varor på vilka i den stat där transporten börjat har tillämpats ett förfarande som motsvarar det förfarande som avses i 79 a § *eller*

4) *på försäljning av el eller av gas som levereras genom naturgasnät.*

63 b §

Vad som stadgas ovan i denna paragraf tillämpas inte på

2) försäljning av varor som säljaren installerar eller monterar i den stat där transporten upphör, inte heller på

3) försäljning av varor på vilka har tillämpats ett förfarande som avses i 79 a §.

Vad som stadgas ovan i denna paragraf tillämpas inte på

2) försäljning av varor som säljaren installerar eller monterar i den stat där transporten upphör,

3) försäljning av varor på vilka har tillämpats ett förfarande som avses i 79 a § *eller*

4) *försäljning av el eller av gas som levereras genom naturgasnät.*

Gemenskapsinterna förvärv

63 d §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha skett i Finland om en vara som skall transporteras till köparen finns här i landet när transporten upphör.

Försäljning av el samt av gas som levereras genom naturgasnät

63 d §

Då el samt sådan gas som levereras genom naturgasnät säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren här har ett fast driftställe till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, har de sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren har sin hemort här i landet.

Då el samt sådan gas som levereras genom naturgasnät inte säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i Finland om köparen de facto förbrukar den här. Om köparen de facto inte konsumerar varorna eller en del av dem, anses de icke-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

konsumerade varorna ha konsumerats i Finland, om köparen här har ett fast driftställe till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses köparen ha konsumerat varorna i Finland om köparen har sin hemort här i landet.

I denna bestämmelse avses med skattskyldig återförsäljare näringsidkare vars huvudsakliga verksamhet i fråga om köp av gas och el är återförsäljning av nämnda produkter och vars egen förbrukning av dessa produkter är obetydlig.

68 §

Tjänster som avses i 1 mom. är

10) förmedling av tjänster som avses i denna paragraf.

Tjänster som avses i 1 mom. är

10) tillhandahållande av tillträde till elnät eller naturgasnät, överföring av el och gas i sådana nät samt andra tjänster som direkt hänför sig till dessa funktioner,

11) förmedling av tjänster som avses i denna paragraf.

70 §

Paragrafens 1 mom. tillämpas inte på försäljning av el eller av gas som levereras genom naturgasnät.

72 b §

Försäljning av en vara betraktas inte som gemenskapsintern försäljning, om det förfarande som avses i 79 a § har tillämpats på försäljningen.

Försäljning av en vara betraktas inte som gemenskapsintern försäljning, om det förfarande som avses i 79 a § har tillämpats på försäljningen *eller om det är fråga om försäljning av el eller av gas som levereras genom naturgasnät.*

94 §

Skattefri är import av följande varor

2) el samt gas som levereras genom naturgasnät,

209 b §

En faktura skall innehålla följande uppgifter:

12) i fråga om ett nytt transportmedel som säljs till en annan medlemsstat, de uppgifter på basis av vilka de i 26 d § 1 mom. avsedda förutsättningarna kan konstateras,

En faktura skall innehålla följande uppgifter:

12) i fråga om ett nytt transportmedel som säljs till en annan medlemsstat, de uppgifter på basis av vilka de i 26 d § 1 och 2 mom. avsedda förutsättningarna kan konstateras,

209 d §

Av den verifikation som avses i 112 § 3 mom. skall framgå datum för verifikationen, den skattskyldiges namn, varornas mängd och art samt tjänsternas omfattning och art, den dag nyttigheten togs i avdragsgill användning, om denna dag inte är densamma som verifikationens datum, den skatt som ingick i förvärvet eller den skatt som betalats för eget bruk samt en hänvisning till verifikationen över förvärvet eller över betalningen av skatt för eget bruk, sannolikt överlåtelsepris exklusive skatt, skattesats och avdragbar skatt.

Av den verifikation som avses i 112 § 5 mom. skall framgå datum för verifikationen, den skattskyldiges namn, varornas mängd och art samt tjänsternas omfattning och art, den dag nyttigheten togs i avdragsgill användning, om denna dag inte är densamma som verifikationens datum, den skatt som ingick i förvärvet eller den skatt som betalats för eget bruk samt en hänvisning till verifikationen över förvärvet eller över betalningen av skatt för eget bruk, sannolikt överlåtelsepris exklusive skatt, skattesats och avdragbar skatt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Lagen tillämpas när en såld vara har levererats eller en tjänst utförts, ett gemenskapsinternt varuförvärv gjorts, en importerad vara har utlämnats från tullkontroll eller en vara har tagits i eget bruk den dag lagen träder i kraft eller därefter.

2.

Lag**om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 1996 om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) 5 § och 6 § 2 och 3 mom., av dem 5 § sådan den lyder i lag 586/1997, samt
fogas till lagen en ny 6 a § som följer:

Gällande lydelse

5 §

Vid tillämpning av 63, 63 a, 63 b, 63 d och 63 f § samt 64 § 2 mom. anses landskapet Åland inte höra till Finland.

Föreslagen lydelse

5 §

Vid tillämpning av 63, 63 a, 63 b, 63 d, 63 e och 63 g § samt 64 § 2 mom. i mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte höra till Finland.

6 §

En vara som skall transporteras till köparen har sålts i landskapet Åland om den finns i landskapet när transporten inleds. Likaså har en vara sålts i landskapet Åland om den finns utanför landskapet när transporten inleds, om säljaren för in den till landskapet för att sälja den där.

En vara har sålts i Finland också då den har sålts i landskapet Åland så som avses i 1 eller 2 mom.

En vara som skall transporteras till köparen har sålts i landskapet Åland om den finns i landskapet när transporten inleds, *om inte något annat bestäms i 6 a §*. Likaså har en vara sålts i landskapet Åland om den finns utanför landskapet när transporten inleds, om säljaren för in den till landskapet för att sälja den där.

En vara har sålts i Finland också då den har sålts i landskapet Åland så som avses i 1 eller 2 mom. *eller i 6 a §*.

6 a §

Då el samt sådan gas som levereras genom naturgasnät säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i landskapet Åland om den skattskyldiga återförsäljaren har ett fast driftställe i landskapet till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i landskapet Åland eller till ett fast driftställe någon annanstans, har de sålts i landskapet Åland om den skattskyldiga återförsäljaren har sin hemort i landskapet.

Då el samt sådan gas som levereras genom naturgasnät inte säljs till en skattskyldig

dig återförsäljare, har den sålts i landskapet Åland om köparen de facto förbrukar den i landskapet. Om köparen de facto inte konsumerar varorna eller en del av dem, anses de icke-konsumerade varorna ha konsumerats i landskapet Åland, om köparen har ett fast driftställe i landskapet till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i landskapet Åland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses köparen ha konsumerat varorna i landskapet Åland om köparen har sin hemort i landskapet.

I denna bestämmelse avses med skattskyldig återförsäljare näringsidkare vars huvudsakliga verksamhet i fråga om köp av gas och el är återförsäljning av nämnda produkter och vars egen förbrukning av dessa produkter är obetydlig.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Lagen tillämpas när en såld vara har levererats eller en vara har tagits i eget bruk den dag lagen träder i kraft eller därefter.
